

# РЕШЕНИЕ

№ 1482

гр. София, 04.03.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43**  
**състав, в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **848** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. М. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], област Л. срещу заповед рег. № з-11821 от 18.09.2012г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение от длъжността старши полицай в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охранителна полиция” към 04 РУП при СДВР, категория Е – I, поради придобиване право на пенсия при условията на чл. 69 от КСО, по искане на служителя.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Прави се възражение, че депозираното заявление за прекратяване на служебното правоотношение по искане на жалбоподателя е оттеглено от него преди датата на издаване на заповедта.

Ответникът – директорът на СДВР, не изпраща представител в съдебното производство, не представя становище по жалбата.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление рег. № 46169/08.08.2012г., подадено от Д. Д. до директора на СДВР е направено искане за прекратяване на служебното му правоотношение, на основание чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, считано от 10.09.2012г.

Изготвена е служебна справка за осигурителния стаж на молителя, от която е

видно, че към 08.08.2012г. стажът му е общо 29 години, 8 месеца и 14 дни, от които 27 години, 7 месеца и 1 ден в МВР. Съгласно служебната справка, служителът отговаря на условията за прекратяване на служебното му правоотношение с МВР на основание чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

Със заявление рег. № 50015 от 29.08.2012г. до директора на СДВР, жалбоподателят Д. Д. е оттеглил подаденото на 08.08.2012г. заявление за пенсиониране, поради лични причини. Върху заявлението е поставена резолюция на изпълняващия длъжността началник на 04 РУП – СДВР, с която е изразено несъгласие с оттеглянето на заявлението.

Издадена е заповед рег. № з-11821 от 18.09.2012г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение с Д. Д. по негово искане, поради придобиване право на пенсия при условията на чл. 69 от КСО, считано от датата на връчване на заповедта.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 246, т. 2 от ЗМВР, в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, със съдържанието по чл. 269 от ППЗМВР, като няма допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила. Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и не противоречи на целта на закона.

Разпоредбата на чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР предвижда, че държавните служители се освобождават от служба при придобиване право на пенсия по чл. 69 от КСО - по искане на служителя или по инициатива на органа по назначаване. Съгласно чл. 69, ал. 2, т. 1 от КСО, държавните служители от МВР придобиват право на пенсия при освобождаване от служба независимо от възрастта им при 27 години общ осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени по ЗМВР.

В конкретния случай е установено, че до 08.08.2012г. жалбоподателят има общ осигурителен стаж от 29 години, 8 месеца и 14 дни, от които 27 години, 7 месеца и 1 ден в МВР. При тези данни настоящият съдебен състав приема, че изискванията на чл. 69, ал. 2 от КСО са изпълнени и жалбоподателят е придобил право на пенсия.

Прекратяването на служебното му правоотношение при придобито право на пенсия в хипотезата на чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР е възможно както по негово желание, така и по инициатива на органа по назначаването. Оспорената заповед е издадена по инициатива на служителя, мотивирана от фактическа и правна страна с подаденото писмено заявление от Д. Д. по чл. 260 от ППЗМВР. Заявлението е подадено по надлежния ред, в писмена форма, чрез непосредствения ръководител на служителя до органа по назначаването. Жалбоподателят възразява, че преди издаване на заповедта е извършил валидно оттегляне на искането си за прекратяване на служебното му правоотношение. Процедура по оттегляне на подадено заявление по чл. 260 от ППЗМВР не е регламентирана в ППЗМВР или ЗМВР. Предвид това, по отношение на оттеглянето следва да се приложат общите принципи, че оттеглянето може да породи правно действие в случай, че е достигнало преди или най-късно едновременно със заявлението за освобождаване от служба. В конкретния случай заявлението е подадено на 08.08.2012г., а оттеглянето му е направено на 29.08.2012г. Направеното валидно волеизявление от служителя по чл. 260 от ППЗМВР има конститутивен характер и не може свободно да бъде оттеглено след достигането му до адресата.

Волеизявлението е правопораждащ юридически факт за прекратяване на служебното правоотношение по реда на чл. 245, ал. 1, т.13 от ЗМВР, при настъпването на който административният орган е длъжен да издаде заповед за освобождаване на жалбоподателя от служба. При липсата на изрична правна регламентация в ЗМВР и ППЗМВР относно оттеглянето, следва да се има предвид разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗЗД според която, ако предложението бъде оттеглено, то няма действие, когато съобщението за оттеглянето му пристигне преди или най-късно едновременно с предложението. Оттеглянето на подаденото заявление за прекратяване на служебно правоотношение може да бъде извършено преди или най-късно до получаването му от органа по назначаването. Заявлението по чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР има ролята на правопораждащ юридически факт, който създава задължения за административния орган от момента на получаването му и от този момент до издаване на заповедта за прекратяване на правоотношението оттеглянето може да се извърши само със съгласието на административния орган, каквото съгласие не е налице. В този смисъл следва да бъде прието, че няма валидно оттегляне на заявлението за прекратяване на служебното правоотношение и направените възражения на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

По изложените съображения жалбата срещу заповед рег. № 3-11821 от 18.09.2012г. на директора на СДВР е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 43-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЯ оспорването по жалба на Д. М. Д., [ЕГН] от [населено място], област Л. срещу заповед рег. № 3-11821 от 18.09.2012г. на директора на СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните по делото.

СЪДИЯ: